

Ple juliol 2004

Concentració a l'Ajuntament contra l'aprobació de Pla Parcial de Can Coll

SALVEM LES PLANES, DEFENSEM EL FUTUR

Poble i Progrés defensa d'un model de poble que tingui un creixement sostenible i que no faci malbé el seu entorn. Qui vulgui valorar la situació urbanística de Torrelles en contraposició a la resta el Baix Llobregat veurà el resultat de la nostra acció de govern.

En la revisió del Pla General de 1995 vam reduir les previsions del Pla del 1983 passant de 12.000 a 8000 el màxim teòric de habitants i vam manifestar que en la concreció del Plans Parcials s'havia de tendir a limitar encara més les expectatives de creixement.

Al Ple del 18 de juny es va fer l'aprovació inicial de la modificació del Pla General i del Pla Parcial de Can Coll, amb els vots a favor de 3 regidors d'Entesa, 2 d'ERC i 1 de Poble i els vots en contra d' 1 regidor d'Entesa, 1 de CiU i 3 de Poble i Progrés.

Per què considerem tan important i greu que es vulguin fer aquestes modificacions i per què ens preocupen les seves conseqüències? ¿Per què ens oposem a l'ocupació de les planes agrícoles de Can Coll?

És molt senzill: perquè entenem que aquest espai és un lloc emblemàtic a Torrelles, un territori a conservar amb uns valors ambientals molt importants. I això s'ha de dir i repetir, per elemental que sigui, perquè hi ha gent que només funciona amb la lògica urbana de l'ocupació del territori, doncs creuen que són espais "buits" a omplir. És el mateix criteri que fa posar contenidors d'escombraries fora de la trama urbana, al costat de la riera.

Els defensors del totxo seran ara el dissenyadors del nou Torrelles? Tindrem la guineu vigilant les gallines?

Malgrat ara ens diguin que no volen fer res més a la resta de les planes agrícoles, un cop transformada una part important d'aquestes, a ningú se li escapa que això és obrir la porta a què, en un futur més o menys proper, s'acabi ocupant la resta de les planes. Davant d'aquests riscos i pel simple fet d'alterar ara ja el paisatge d'aquests terrenys, nosaltres ens preguntem per quin motiu es fa això si hi ha altres alternatives viables que permeten situar els equipaments educatius. I la resposta la trobarem si ens adonem que tant ERC com Entesa, malgrat anar improvisant en funció de com anaven negociant amb els propietaris dels terrenys, han anat bastint sobre la marxa un discurs en què plantegen la creació d'una nova centralitat urbana a Torrelles de Llobregat (és com si volguessin traslladar la idea d'una illa d'equipaments al bell mig del poble que va treballar Poble i Progrés a un nou indret d'expansió, funcionant com a ròtula d'articulació amb el futur creixement urbanístic de Torrelles; per això parlen de concentrar els nous equipaments educatius, per això parlen de nous terrenys esportius, per això han arribat a plantejar la possibilitat d'estudiar el trasllat de l'Ateneu d'on ara es troba, per això insinuen de posar-hi en aquest lloc centres administratius, per això es planteja de fer nous equipaments comercials en aquest indret, etc.).

En el millor dels casos, no s'adonen que tot procés de degradació sempre té un inici i que, el que ara volen imposar, ho és. Amb una agreujant al fet de propiciar l'expansió urbana futura, si ens fixem amb el que ha passat a altres municipis: intentar buidar de contingut el centre del nucli urbà és condemnar el centre històric.

Aquí us hem volgut exposar els motius que fan que ens oposem al que considerem l'inici d'una de les agressions més importants que

volen fer a Torrelles després de la que va suposar urbanitzar de qualsevol manera les seves muntanyes, durant els anys setanta del segle passat (no estarà de més recordar que va ser precisament amb els governs de PiP que es van regularitzar els importants dèficits d'aquestes urbanitzacions).

Passegeu pels camins de la plana, ara que encara no s'ha malmès, i entendreu perquè aquest poble el formen les persones que hi viuen i el seu territori i coneixereu els motius que ens fan oposar-nos-hi. Com també entendreu la irracionalitat de qui vol imposar solucions sense buscar el consens que seria possible amb voluntat política. Perquè, si s'hagués buscat, hi havia possibilitat de consens.

VOLEM L'ESCOLA

Dits els motius pels quals ens oposem a l'ocupació de les planes agrícoles, volem deixar ben clar, encara que no seria necessari, que considerem l'escola com un equipament bàsic i prioritari per al poble. Volem l'escola, i també volem una nova llar d'Infants i l'institut. Ningú s'oposa a això.

Volem l'escola ja! ... i no a qualsevol preu!

Ara ja teníem la possibilitat de fer l'escola a can Coll al voltant de la masia i sense més contrapartides. La gestió urbanística de PiP quan vam governar va permetre una reserva de terrenys per al municipi destinats a equipaments (veieu el nostre butlletí d'abril). Però el govern actual ha preferit negociar a l'alça pel seu compte l'edificabilitat del poble i propiciant l'ocupació de les planes, tot desestimant altres propostes.

PROCÉS PARTICIPATIU... FORÇAT

L'equip de govern es va resistir a fer un procés participatiu mentre va poder, fins i tot incomplint acords unànimes del Ple municipal del juliol de l'any passat, argumentant que ja havia explicat que estava negociant (tot i que tampoc donava informació del contingut d'aquesta negociació). Al final, però, al quedar en minoria es va veure obligat a acceptar el procés participatiu que Poble i Progrés reclamàvem i que al final es va concretar en:

- 02/06/2004 – Sessió del Consell Escolar Municipal amb assistència de tots els grups municipals.
- 07/06/2004 – Reunió de tots els grups municipals amb els representants de les Associacions de Veïns.
- 10/06/2004 – Convocatòria del Consell Consultiu amb representants de les entitats i persones escollides pel Ple.
- 14/06/2004 – Taula rodona de tots els grups municipals a l'Ateneu amb assistència massiva de públic, per informar i contrastar les diferents opcions.

Durant mesos es van negar a obrir un procés participatiu. Forçats per l'oposició i quan s'han quedat en minoria, han donat informació i ha hagut participació. Ara tornen a tenir majoria: s'ha acabat la informació i la participació.

**ENS VOLEN VENDRE QUE HAN FET UNA GRAN
NEGOCIACIÓ:
ABANS 156 HABITATGES = UNA HECTÀREA
DE CESSIÓ
ARA 42 HABITATGES = TRES HECTÀREES DE
CESSIÓ**

Així ho pretenen vendre des de l'Entesa i ERC, buscant arguments que facin vendible la seva gestió en aquest tema tan important. Arguments senzills i que entrin fàcilment, però que amaguen la complexitat de la gestió urbanística i altres coses que el temps haurà de confirmar.

¿Per quin motiu el Pla General de 1995 va qualificar els terrenys al voltant del revolt de la Cova com a edificables? Per obtenir la cessió obligatòria i gratuïta de la masia de Can Coll i dels terrenys del voltant, sense envair les planes agrícoles de Can Coll. D'aquesta manera es feia una previsió de reserva per a usos docents, entre altres, i això ja ho fèiem l'any 1995. Ara bé, totes aquestes cessions i les càrregues imputables al promotor del Pla Parcial (serveis urbanístics, vials urbanitzats, etc.) havien de mantenir un equilibri entre càrregues i guanys que no donessin peu a contenciosos, de manera que els propietaris no poguessin impugnar el Pla General, la qual cosa suposava el reconeixement a l'edificació d'un màxim de 156 habitatges. Dit d'una altra manera, si haguéssim qualificat quatre hectàrees de cessió obligatòria per una contrapartida d'uns 200 habitatges, que és el que ara volen fer, això hagués permès al promotor impugnar el Pla General i aturar-lo, si més no, parcialment. D'aquí que s'hagués fet el Pla Parcial amb aquelles contrapartides i sense posar en qüestió les planes agrícoles de Can Coll. El plantejament era impecable i coherent amb una visió territorial respectuosa amb l'entorn i el medi de Torrelles. Però, a més, cal tenir en compte que el Pla General establí per a aquest Pla Parcial dues tipologies de construcció: la d'edificació entre mitgeres i la d'edificació unifamiliar. ¿I això per què? Doncs, per una banda, per intentar que les edificacions entre mitgeres a situar en la part baixa del revolt de la Cova tinguessin la mateixa tipologia i fesomia que les construccions típiques del raval Mas entre mitgeres i, per una altra, per evitar la màxima ocupació de les zones amb pendents, per a les quals l'article 92 de la normativa general estableix una reducció d'un 1/3 de l'ocupació en terrenys amb pendents entre el 30 i el 50%, o una reducció de la meitat de l'ocupació en terrenys amb pendents entre el 50 i el 70% o, fins i tot, la prohibició d'edificar en terrenys amb pendents superior al 70%. D'aquesta manera s'aconseguia no arribar als 156 habitatges màxim d'edificabilitat reconeguda i, a la vegada, evitar impugnacions per les càrregues imputades al promotor.

¿Ara què passa? Ara és el promotor qui vol edificar i el que ha de tramitar el Pla Parcial. I és per això que, formalment, és ell qui cedeix més hectàrees de les que l'equilibri entre càrregues i guanys justificaria legalment. Però ¿qui dóna duros a quatre pessetes? Amb aquesta operació el promotor s'assegura que executa el Pla Parcial previst al Pla General, a sobre ampliat amb més habitatges, i, per una altra banda, aconsegueix que el mateix

Ajuntament canviï la naturalesa dels terrenys de les planes de Can Coll doncs, en situar-hi tot un seguit d'equipaments, provoca la seva artificialització, la qual justificarà en un futur més o menys proper l'evidència que el creixement urbanístic de Torrelles ha de continuar per la resta de les planes agrícoles. En unes altres paraules, amb aquesta cessió de tres hectàrees (gran negociació diuen, il·lusos, els nostres governants), els propietaris estan invertint en el seu futur negoci especulatiu perquè a ningú se li escapa que el que ells volen de sempre és edificar aquestes planes, com així van venir a proposar-ho quan es feia el Pla General de 1995 i no se'ls va fer cas. Molts dels grans negocis es fan amb inversions anticipades: això és el que ara és la cessió de tres hectàrees. I que els nostres governants es vulguin posar la medalla de la gran negociació que ningú altre ha estat capaç de fer no és res més que un acudit de mal gust que només riuen les persones que no són sensibles al territori i al medi de Torrelles de Llobregat. I també hi ha qui riu per no plorar.

Poble i Progrés defensem les planes i les muntanyes, l'agricultura i el bosc.

TAULA RODONA A L'ATENEU

La situació de minoria del govern municipal i l'acord de tota l'oposició (l'Agrupació Independent Poble encara no havia entrat al govern) van permetre fer un mínim procés participatiu del qual volem destacar la taula rodona a l'Ateneu, en quedar-se petita la sala 3, amb persones assegudes pel terra i gent dempeus a la vorera del carrer perquè no s'hi cabia. Les propostes van ser explicades pels regidors representants de cada grup, excepte en el torn d'Entesa, en què les explicacions les va donar l'arquitecte de la propietat de Can Coll en nom d'Entesa (!?). I, tot i que el moderador va aclarir a l'inici que tant sols s'havia de parlar de la ubicació dels equipaments educatius, l'arquitecte de la propietat de Can Coll ho va passar per alt i es va dedicar a explicar els habitatges que farien. Tots els que hi érem allí, inclosa gent d'Entesa i d'ERC, ens vàrem assabentar llavors, quan ho va dir l'arquitecte de la propietat que al final l'augment d'habitatges era de 42 i no de 39 com, just en la seva intervenció anterior, havia dit la representant d'ERC... La cara d'alguns era tot un poema.

Després de la taula rodona a l'Ateneu, continuarà l'arquitecte dels propietaris de Can Coll fent el paper d'assessor urbanístic del govern?

Per últim, és de ressenyar que l'equip de govern va repartir un

dossier entre els assistents on hi havia una fotocòpia del plànol de Can Coll amb les hectàrees que volen qualificar d'equipaments però on, misteriosament, no es reproduïa i quedava tallada la fotocòpia just a la renglera de noves cases que volen fer fins el raval Mas. En aquest dossier també s'hi afegien fotocòpies de cartes de la Delegada d'Ensenyament on deia que trobava com a lloc més adequat el de Can Coll, però sense dir que no es pogués fer l'institut a Can Güell on ja tenim els terrenys disponibles i sense cap cost; això ho feien en un intent d'interpretar que la Generalitat no vol fer equipaments educatius a urbanitzacions, quan no hi ha cap norma legal que ho impedeixi.

Corbera de Llobregat farà el nou institut a una urbanització.

Maribel! ... com pot ser això???

UN PLE DENS I PARTICIPATIU

Podríem dir, sense exagerar, que va ser al Ple més multitudinari i participatiu que es recorda des de fa temps. L'expectació principal era generada per el canvi de postura de la regidora de l'Agrupació Independent Poble en relació a la modificació del Pla General i del Pla Parcial per al sector de can Coll, punts que havien estat duts al Ple per l'equip de govern incomplint l'acord que s'havia pres per part de tots els grups municipals al Consell Escolar Municipal del 02-06-2004, on es va acordar que es portaria al Ple únicament el debat i la decisió d'on s'havien d'ubicar els equipaments escolars. La regidora de l'Agrupació Independent Poble va canviar de parer i va votar que sí a la revisió dels Plans per permetre augmentar el sostre edificable a can Coll, sota l'argument que volia el millor pel poble (???)

Fa un any que governen Entesa i ERC i ningú no coneix el pacte de govern.

Ara hi ha un nou pacte amb Poble. Qui en coneix els continguts?

El sobtat canvi de postura de la regidora d'aquest grup polític, immers a partir d'aquest moment en una profunda crisi i divisió, es va fer més palès encara quan, al moment de presentar les mocions conjuntes de tots els grups de l'oposició (inclòs el seu propi grup), va començar a desmarcar-se i a posar objeccions al que ella mateixa havia contribuït a redactar. Va demostrar que pot defensar una cosa i la contrària amb la mateixa convicció. Entrar a l'equip de govern municipal, ni que sigui a corre-cuita és l'única raó del seu canvi de postura.

Dia 17, l'Agrupació Independent Poble diu "Nou institut a Can Güell"

La nit del 17 al 18 es negocia a corre-cuita a l'Ajuntament.

Dia 18, l'Agrupació Independent Poble modifica en el Ple les seves mocions i ara ja te clar que l'institut ha d'anar també a Can Coll.

PiP va defensar la seva posició amb contundència i claredat però amb correcció i sentit polític.

Ens trobem, d'aquesta manera, en un moment en què és molt probable que es construeixin les 200 vivendes a can Coll, però ha quedat palès que hi ha un moviment ciutadà actiu que vol participar en les decisions que afecten el futur del poble i que no permetrà que l'especulació sigui la moneda de canvi d'un mal entès "progrés".